

Cuprins

Cuvânt înainte	7
<i>Partea I – Primele cioburi</i>	11
<i>Partea a II-a – Alte cioburi</i>	51
<i>Partea a III-a Reflexii</i>	105
Covrigi cu sana – despre gândirea suficientă	107
Produse bio – despre calitatea produselor de artă	111
Atrofierea mentalului colectiv – despre viscerele societății: adevărul	119
Purtător de cuvânt – despre prietenii adevărului	127
Stomacul tare al minții – despre procesarea cunoștințelor	135
Musca pe geam – despre căutări în cerc	143
Despre ignoranța care condamnă la moarte	149
Despre disponibilitatea pentru cunoașterea profundă.....	153

Mirosul ideilor – despre cinci familii de idei	157
25 de lei – despre costul cunoașterii de sine	161
Răul ești tu – despre răul care ne definește	165
Groaznica veste – despre lipsa virtuții morale	169
Cârligele în care e prinsă mintea – despre rostul întrebărilor	173
Cuvânt de încheiere	177

2012-2014, Baia-Mare

Intră în luptă dacă ești pregătit să pierzi.

*

Literat e cel care *scoate* nectarul din cuvinte.

*

Cerul îți spune: „Nu uita că tot ce are *sens* e sub privirea mea, întoarce-te la tine” – negarea transcendentalului, vindicare de idealism.

*

Cât de ușor poți ajunge ceea ce urăști...

*

Inteligența, voința și anduranța fac diferența dintre cei slabi și cei puternici, mai cu seamă *cultivarea* acestei triade.

*

Se pare că visurile nu se sting, le simțim mai puțin căldura *îndepărtându-ne* de ele.

*

Ignoranța te condamnă la nefericire, o nefericire cu masca fericirii *serbede*.

*

Ca să ajungi până la stele ai nevoie de un vis mai *incandescent* decât ele.

*

O viață întreagă purtăm cu noi „handicapuri” interioare, mereu altele și altele, oricât le-am depăși, oricât am încerca să ne reconfortăm. Fără ele am fi mai puțin oameni, cu ele suntem atât de umani...

*

Trăiesc pentru a mă bucura de rezultatele mele, nici un strop de efort nu a fost în van. *Lupt pentru a-mi recâștiga dreptul la fericire!*

*

Oricărei zile căreia nu i-am *zâmbit* am condamnat-o la infirmitate.

*

Azi am eșuat, accept asta cu inima împăcată. Ziua de mâine o să-mi rămână în minte ca ziua în care am pus prima piatră la temelia reușitei mele.

*

Mormântul e mărturia unei biografii. Înainte de a trece în neființă fiecare lasă *urme* în lume, mai mult sau mai puțin „caligrafice”, în funcție de valorile sale.

*

Fiecare zâmbet senin este un *triumf*, și cât de ușor îl putem obține!

*

Neatenți ne privăm de fericiri, n-am învățat cum să le *descoperim*.

*

În cele mai groaznice crize de depresie îngrijește-te de pasiunile tale, ajută la convalescență. Pasiunile sunt *arterele* prin care circulă viața în tine – *simte pulsațiile!*

*

Părăsindu-te înseamnă să pierzi primul și cel mai de preț bun de care dispui. Prea puține se pot compara cu asta. Nu poți înfăptui ceva notabil până nu te-ai *reîntâlnit* pe tine.

*

Teama de înălțime te menține în platitudine.

*

Fiecare amărăciune pe care o resimți așteaptă să-i zâmbești, *s-o ierți*.

*

Sub azur prea multe sunt posibile, până și fericirea.

*

Să porți azurul în tine și-n cele mai groaznice momente: a fi, a fi liber, a-ți *suporta* libertatea.

*

În cimitir se naște gândul: *viața ca scânteie, atât!*

*

Trezește-te la timp pentru *re-formare*. – Cântărește și acționează *periodic*.

*

Această competiție cu tine însuși este istovitoare, iar dacă n-ar fi captivantă, desele eșecuri te-ar forța să abandonezi această cursă absurdă pe care nu-i sigur că o vei termina. – Curiozitatea e „proteină” spirituală.

*

Înțelepciunea învinsului constă în a se bucura de înfrângere. Sunt clipe în care oricât de sufocantă e prăbușirea tot rămâne ceva de care să te bucuri, ceva indefinit care-ți stârnește surâsul, *un surâs cât o lume înaintea de a fi.*

*

Aproape zilnic purtăm spaime cu noi pentru evenimente care, poate, nu vor avea loc niciodată – „dușmanul” e *imaginat* în mintea noastră. Ne sabotăm singuri stările de spirit – *neinstruirea* te trage în jos!

*

Cele mai grele momente din viață sunt uvertura celor mai armonioase clipe, clipe care vestesc noi ananghii...

*

Principalele lupte nu sunt fizice.

*

Suntem atât de puțin pregătiți pentru ce ne oferă viața... *Pierdem* fiindcă nu învățăm cum să primim, iar alteori nu *îndrăznim* mai mult.

*

Până la urmă praful timpului se așterne peste orice, chiar și peste amărăciuni sau visuri.

*

Solitar în după-amiezile duminicilor de vară *simți* expresia „a avut o moarte ușoară”.

*

Îmi trec privirea de la cuvintele din carte la azurul cerului – două tipuri de cunoaștere: rațională și revelatoare.

*

Natura umană e într-o continuă schimbare, să fim *atenți* ce vom deveni!

*

Dacă senzațiile n-ar fi „încarcerate” în clipe cum le-am simți?

*

Niciodată nu contează cât de jos ai ajuns, ci *cât* reușești să te ridici după!

*

Cerul senin trezește dorințe de viață, de creație. Sub el câte nu sunt posibile...

*

Suicidul e un răspuns mult prea *superficial*.

*

În escaladarea unui munte fiecare pas făcut este o cucerire de sine, și-n viață orice stavilă depășită este o înaintare pe „verticală”.

*

Două tipuri de gândire profundă: cățăătoare și scufundătoare. Pe crestele versanților privești în ochi hăul, și realizezi că un altfel de *hău* te pândește zilnic.

*

Biserica este expresia instituțională a unei ocne mentale: dogmatismul religios – superstiții și preconcepții fondate pe frici neînfruntate.

*

Simți parfumul toamnei în aer – finitudine.

*

În polemica dintre om și natură aceasta are *încă* ultimul cuvânt.

*

Singurătatea e doar un sentiment, cel mai vechi, mai intim și mai fertil dintre toate – temelia întregului afect.

*

Campionului care nu prețuiește înfrântul îi e în van victoria.

*

Teama de judecata celorlalți ne inhibă, diminuându-ne în propriii noștri ochi, preferând mutilarea personalității în defavoarea solitudinii; și pierdem enorm, *ne pierdem*.

*

Misticismul – o anumită activitate cerebrală, doar atât.

*

Idealism = *halucinație* spirituală.

*

Prefer să dobândesc un fiasco pe cont propriu decât să fiu recunoscător altcuiva pentru un succes nemeritat.

*

Începi să-ți prețuiești adversarul doar atunci când realizezi cât de mult îi datorezi din ceea ce ești, din ceea ce-ai dobândit.

*

Nostalgia după ceea ce a fost și bucuria că a fost, două *sfâșieri dulci...*

*

Trudim să punem deoparte amintiri frumoase pentru zile sufocante.

*

Esența tragicului: *a uita* să zâmbești în fața catastrofei.

*

Singurătatea este o poezie necită de altcineva.

*

Cimitirul – epilog al propriei reprezentări artistice.
Bibliotecă cu unice biografii.

*

Omul e un performer „incandescent”.

*

Crepusculul, această ultimă zvâcnire a luminii, face atât de apăsătoare așteptarea aurorei – prins între contrarii, și *sfârșiat*.

*

Omul puternic este imun la judecarea greșelilor sale venite din partea celorlalți. El își este cel mai sever și drept judecător.

*

Iubește fricile care te îmboldesc să *înaintezi*.

*

În urma timpului arheologie și arhivă, în față istorie de întâmplat – timpul, această roată care strivește totul, sfârșind prin a se strivi pe sine.

*

Îmi proiectez visul pe firmament la flacăra pasiunii mele;
în rest... neant impur.

*

Fără *devenire* am fi simpli „împietriți” ai sorții.

*

Zădărnicia sporește când forța de a da sens *vlăguiește* –
nașterea nihilismului.

*

Muntele deși nu le-ai părăsit ți se face dor de el. Să te afli
pe creste și să ai nostalgia înălțimii...

*

Suntem simple scânteii de *șansă* într-un miracol; îl palpăm,
îl respirăm, și e peste suficient...

*

Singurătatea te îndeamnă să-ți parcurgi itinerariul chiar
dacă nimeni nu te urmează, să crești la umbra dezaprobării
celorlalți – *a fi tu însuși indiferent de consecințe*.

*

Începutul toamnei, prevestitor al unei lungi *despărțiri* –
surghiun lăuntric.

*

În cimitir tinzi să te *alienezi* de toate, chiar și de conștiința
morții – exil și rătăcire.

*

Unul dintre principalele „motoare” al vieții: nedreptatea.

*

Acel „spațiu” dintre fericiri, atât de apăsător – pustiu
roditor.